

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1100/2007

2007 m. rugsėjo 18 d.

nustatantis priemones europinių ungurių ištekliams atkurti

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) 2004 m. liepos 19 d. Taryba patvirtino išvadas dėl 2003 m. spalio 1 d. Komisijos komunikato Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Bendrijos veiksmų plano dėl europinių ungurių išteklių valdymo parengimo, kuriose be kita ko Komisija prašoma pasiūlyti ilgalaikes ungurių Europoje valdymo priemones.
- (2) 2005 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kurioje Komisija raginama nedelsiant pateikti pasiūlymą dėl reglamento dėl europinių ungurių išteklių atkūrimo.
- (3) Naujausiose Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) mokslinėse rekomendacijose dėl europinių ungurių pažymėta, kad šių žuvų ištekliams neatitinka saugių biologinių ribų ir kad dabar vykdoma žvejyba nėra tvari. ICES rekomenduoja nedelsiant parengti europinių ungurių išteklių atkūrimui skirtą planą ir kiek įmanoma sumažinti naudojimą bei kitą žmonių veiklą, turinčią įtakos žvejybos plotams arba ištekliams.
- (4) Bendrijoje sąlygos ir poreikiai yra įvairūs, todėl reikia skirtingų konkrečių sprendimų. Į tą įvairovę turėtų būti atsižvelgta numatant ir įgyvendinant priemones, užtikrinančias europinių ungurių populiacijos apsaugą ir tvarų naudojimą. Sprendimai turėtų būti priimami kuo arčiau

tų vietovių, kuriose gaudomi unguriai. Pirmenybė turėtų būti teikiama valstybių narių veiksams, rengiant regionines ir vietos sąlygas atitinkančius ungurių išteklių valdymo planus.

- (5) 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾ ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatančia Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽³⁾, siekiama, *inter alia*, apsaugoti, išsaugoti ir pagerinti vandens aplinką, kurioje unguriai išbūna dalį savo gyvenimo ciklo; ir būtina užtikrinti, kad priemonės, kurių imamasi pagal šį reglamentą ir pagal minėtas direktyvas, būtų suderintos ir nuoseklios. Visų pirma ungurių išteklių valdymo planai turėtų apimti pagal Direktyvą 2000/60/EB apibrėžtus upių baseinus.
- (6) Europinių ungurių išteklių atkūrimo priemonių veiksmingumas priklauso nuo glaudaus bendradarbiavimo ir suderintų veiksmų Bendrijos, valstybių narių ir vietos bei regioniniu lygiu, taip pat turėtų būti informuojami ir dalyvauti susiję viešojo sektoriaus subjektai bei su jais konsultuojamasi. Šiuo tikslu Europos žuvininkystės fondo parama gali padėti veiksmingai įgyvendinti ungurių išteklių valdymo planus.
- (7) Jeigu valstybės narės teritorijoje esantys upių baseinai negali būti nustatyti ir apibrėžti kaip europinių ungurių natūralios buveinės, ta valstybė narė turėtų turėti galimybę būti atleista nuo pareigos rengti ungurių išteklių valdymo planą.
- (8) Siekiant užtikrinti, kad ungurių išteklių atkūrimo priemonės būtų veiksmingos ir lygiavertės, būtina, kad valstybės narės nustatytų priemones, kurių jos ketina imtis, ir rajonus, kuriems tos priemonės turi būti taikomos, kad ši informacija būtų paskelbta kuo plačiau ir kad priemonių veiksmingumas būtų vertinamas.
- (9) Ungurių išteklių valdymo planus turėtų tvirtinti Komisija, remdamasi Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto atliktu techniniu ir moksliniu įvertinimu.

⁽¹⁾ 2006 m. gegužės 16 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/105/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 368).

⁽³⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

- (10) Upės baseine, kuriame žvejyba ir kitokia ungurių ištekliams įtakos turinti žmonių veikla gali paveikti kelias valstybes, visos programos ir priemonės turėtų būti koordinuojamos visame atitinkamame upės baseine. Tačiau koordinavimas neturi sukliudyti šalims greitai įdiegti jų teritorijai skirtą ungurių išteklių valdymo plano dalį. Upės baseinų, kurių dalis ploto yra už Bendrijos ribų, atveju Bendrija turėtų siekti, kad būtų užtikrinamas deramas koordinavimas su atitinkamomis trečiosiomis šalimis.
- (11) Tarpvalstybinio koordinavimo atveju Bendrijos viduje ir už jos ribų turėtų būti ypač atsižvelgiama į Baltijos jūros ir Europos pakrančių vandenį, kuriems netaikoma Direktyva 2000/60/EB. Tačiau būtinybė užtikrinti minėtą koordinavimą neturėtų užkirsti kelio valstybėms narėms imtis neatidėliotinų veiksmų.
- (12) Pagal ungurių išteklių valdymo planą turėtų būti įgyvendinamos specialios priemonės, skirtos gausinti į Europos vandens telkinius išleidžiamų trumpesnių nei 12 cm ungurių skaičių, ir priemonės perkelti trumpesnius nei 20 cm ungurius išteklių atkūrimo tikslais.
- (13) Iki 2013 m. liepos 31 d. 60 % kasmet sugaunamų trumpesnių nei 12 cm ungurių turėtų būti skirti panaudoti išteklių atkūrimui. Kasmet reikėtų stebėti trumpesnių nei 12 cm ungurių rinkos kainų pokyčius. Tuo atveju, jeigu išteklių atkūrimui valstybių narių nustatytuose ungurių upių baseinuose saugomų trumpesnių nei 12 cm ungurių vidutinės rinkos kainos smarkiai kristų, palyginti su kitiems tikslams naudojamų trumpesnių nei 12 cm ungurių kaina, Komisija turėtų būti įgaliota imtis atitinkamų priemonių, kurių viena galėtų būti laikinas išteklių atkūrimui skirtų trumpesnių nei 12 cm ungurių procentinės dalies sumažinimas.
- (14) Bendrijos vandenyse, esančiuose link jūros nuo ungurių upių baseinų, kurie yra valstybių narių nustatytose ungurių natūralios buveinės, ribų, sugaunamų ungurių kiekis turėtų būti palaipsniui mažinamas, mažinant žvejybos pastangas arba sugaunamos žuvies kiekį bent 50 % nuo vidutinių žvejybos pastangų arba nuo vidutinio sugautos žuvies kiekio 2004–2006 m.
- (15) Komisija, remdamasi valstybių narių pateiktina informacija, turėtų parengti pranešimą apie ungurių išteklių valdymo planų įgyvendinimo rezultatus ir prirėkus pasiūlyti atitinkamas priemones europinių ungurių ištekliams atkurti.
- (16) Valstybės narės turėtų nustatyti kontrolės ir sugavimų stebėsenos sistemą, pritaikytą esamoms aplinkybėms ir žvejybai jų vidaus vandenyse jau taikomoms teisės

normoms, laikantis 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą⁽¹⁾. Todėl valstybės narės turėtų parengti tam tikrą informaciją ir preliminarius skaičiavimus dėl verslinės ir mėgėjų žuvininkystės, kurie prirėkus papildytų ungurių išteklių valdymo planų ataskaitas ir įvertinimus, taip pat kontrolės ir vykdymo užtikrinimo priemones. Be to, valstybės narės turėtų imtis ungurių importo ir eksporto kontrolę bei vykdymą užtikrinančių priemonių,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiame reglamente nustatoma Bendrijos vandenų, valstybių narių lagūnų, upių žiočių ir upių bei su jomis susisiekiančių vidaus vandenų, kurie teka į ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX rajonuose esančias jūras arba į Viduržemio jūrą, *Anguilla anguilla* rūšies europinių ungurių išteklių apsaugą ir tausojantį naudojimą užtikrinanti sistema.

2. Pasikonsultavusi su Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetu Komisija 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką⁽²⁾ 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka iki 2007 m. gruodžio 31 d. priima sprendimą dėl Juodosios jūros ir su ja susijusių upių sistemų, t. y. ar šie vandenys yra europinių ungurių natūralios buveinės pagal šio reglamento 3 straipsnį.

3. Šiame reglamente numatytos priemonės yra patvirtinamos ir įgyvendinamos nepažeidžiant direktyvų 92/43/EEB ir 2000/60/EB atitinkamų nuostatų.

2 straipsnis

Ungurių išteklių valdymo planų rengimas

1. Valstybės narės nustato ir apibrėžia jų nacionalinėje teritorijoje esančius atskirus upių baseinus, kurie yra europinių ungurių natūralios buveinės („ungurių upės baseinai“), tarp kurių gali būti jūrų vandenys. Pateikdama tinkamą pagrindimą valstybė narė gali nustatyti, kad visa jos nacionalinė teritorija ar egzistuojantis regioninis administracinis vienetas sudaro ungurių upės baseiną.

⁽¹⁾ OL L 261, 1993 10 20, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1967/2006 (OL L 409, 2006 12 30, p. 11), su pakeitimais padarytais OL L 36, 2007 2 8, p. 6.

⁽²⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

2. Valstybės narės, apibrėždamos ungurių upės baseinus, kiek įmanoma atsižvelgia į Direktyvos 2000/60/EB 3 straipsnyje nurodytas administracines priemones.
3. Valstybės narės parengia kiekvienam pagal 1 dalį apibrėžtam ungurių upės baseinui skirtą ungurių išteklių valdymo planą.
4. Kiekvieno ungurių išteklių valdymo plano tikslas – sumažinti antropogeninės veiklos sukeltą mirtingumą siekiant kuo patikimiau užtikrinti, kad jūrą pasiektų bent 40 % sidabrinių ungurių biomasės, palyginti su didžiausiu galimu jūrą pasiekiančių ungurių skaičiumi, kuris būtų buvęs, jei išteklių poveikio nebūtų turėjusi antropogeninė veikla. Ungurių išteklių valdymo planas rengiamas siekiant per ilgą laikotarpį šį tikslą pasiekti.
5. Siekiamas neršto migracijos lygis nustatomas atsižvelgiant į turimus duomenis apie kiekvieną ungurių upės baseiną vienu ar keliais iš toliau nurodomų trijų būdų:
- a) naudojant tinkamiausiu laikotarpiu iki 1980 m. surinktus duomenis, jeigu jų turima užtektinai ir jų kokybė pakankamai gera;
- b) įvertinant buveinę pagal potencialų ungurių skaičių sąlygomis, kai nėra antropogeninės veiklos sukkelto mirtingumo;
- c) atsižvelgiant į panašių upių sistemų ekologiją ir hidrografiją.
6. Kiekviename ungurių išteklių valdymo plane pateikiamas ungurių populiacijos ungurių upės baseine dabartinės padėties aprašymas ir analizė, susiejami su 4 dalyje nustatytu siekiamu neršto migracijos lygiu.
7. Kiekviename ungurių išteklių valdymo plane nurodomos priemonės 4 dalyje nustatytam tikslui pasiekti, stebėti ir tikrinti. Valstybės narės gali apibrėžti priemones, atsižvelgdamos į vietos ir regionines sąlygas.
8. Ungurių valdymo plane gali būti nurodytos jomis neapsiribojant šios priemonės:
- verslinės žvejybos mažinimas,
 - mėgėjų žvejybos ribojimas,
 - išteklių atkūrimo priemonės,
 - struktūrinės priemonės, skirtos sudaryti sąlygas migracijai upėmis ir pagerinti upių buveines, bei kitos aplinkos apsaugos priemonės,
 - sidabrinių ungurių vežimas iš vidaus vandenų į vandenį, iš kurių jie laisvai gali pasiekti Sargaso jūrą,
 - kovos su plėšrūnais priemonės,
 - laikinas hidroelektrinių turbinų išjungimas,
 - su akvakultūra susijusios priemonės.
9. Kiekviename ungurių išteklių valdymo plane pateikiamas tvarkaraštis 4 dalyje nustatytam siekiamam neršto migracijos lygiui pasiekti laikantis laipsniško metodo ir atsižvelgiant į planuojamą pagausėjimo lygį; jis apima priemones, kurios bus taikomos nuo pirmųjų ungurių išteklių valdymo plano taikymo metų.
10. Ungurių išteklių valdymo plane kiekviena valstybė narė numato kuo greičiau įgyvendinti atitinkamas priemones, skirtas sumažinti ungurių mirtingumą, kurį sukelia kiti nei žvejyba veiksniai, įskaitant hidroelektrinių turbinas, siurblius ar plėšrūnus, išskyrus atvejus, kai tai nėra būtina siekiant plano tikslo.
11. Kiekviename ungurių išteklių valdymo plane pateikiamas kontrolės ir vykdymo užtikrinimo priemonių, kurios bus taikomos kituose nei Bendrijos vandenyse pagal 10 straipsnį, aprašymas.
12. Ungurių išteklių valdymo planą sudaro valdymo planas, patvirtintas nacionaliniu lygiu kaip 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo ⁽¹⁾ 24 straipsnio 1 dalies v punkte nurodyta Bendrijos apsaugos priemonė.

⁽¹⁾ OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

3 straipsnis

Prievolės parengti ungurių išteklių valdymo planą išimtis

1. Valstybei narei gali būti netaikoma prievolė parengti ungurių išteklių valdymo planą, jeigu pateikiamas tinkamas pagrindimas, kad jos teritorijoje esantys upių baseinai arba jūrų vandenys nėra europinių ungurių natūralios buveinės.
2. Valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip 2008 m. sausio 1 d. pateikia pagal 1 dalį parengtus prašymus dėl išimties taikymo.
3. Remdamasi Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto arba kitų atitinkamų mokslinių institucijų atliktu techniniu ir moksliniu įvertinimu, Komisija tvirtina išimtis Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.
4. Komisijai patvirtinus išimtį, atitinkamai valstybei narei netaikomas 4 straipsnis.

4 straipsnis

Pranešimas apie ungurių išteklių valdymo planus

1. Valstybės narės Komisijai ne vėliau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. pateikia pagal 2 straipsnį parengtus ungurių išteklių valdymo planus.
2. Valstybės narės, iki 2008 m. gruodžio 31 d. nepateikusios ungurių išteklių valdymo plano Komisijai tvirtinti, sumažina žvejybos pastangas mažiausiai 50 %, palyginti su vidutinėmis žvejybos pastangomis 2004–2006 m. arba sumažina žvejybos pastangas siekdamos užtikrinti, kad sugaunamų ungurių kiekis sumažės mažiausiai 50 %, palyginti su vidutiniu sugautu kiekiu 2004–2006 m., sutrumpindamos ungurių žvejybos sezoną arba pasitelkdamos kitas priemones. Tiek sumažinama nuo 2009 m. sausio 1 d.
3. 2 dalyje numatytas sugaunamo kiekio sumažinimas gali būti visiškai arba iš dalies pakeistas kovos su kitos antropogeninės veiklos sukeltu mirtingumu neatidėliotomis priemonėmis, kurios leis jūros nerštavietes pasiekti tokiam pačiam sidabrinių ungurių skaičiui, kaip ir sumažinus jų sugaunamą kiekį.

5 straipsnis

Ungurių išteklių valdymo planų tvirtinimas ir įgyvendinimas

1. Remdamasi Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto arba kitų atitinkamų mokslinių įstaigų atliktu

techniniu ir moksliniu įvertinimu, Komisija tvirtina ungurių išteklių valdymo planus Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Valstybės narės ungurių išteklių valdymo planus, Komisijos patvirtintus pagal 1 dalį, įgyvendina nuo 2009 m. liepos 1 d. arba kuo anksčiau nei nurodyta data.

3. Nuo 2009 m. liepos 1 d. arba nuo ungurių išteklių valdymo plano įgyvendinimo pradžios prieš tą datą *Anguilla anguilla* rūšies ungurių žvejyba leidžiama visus metus, jeigu žvejyba atitinka ungurių išteklių valdymo plane, Komisijos patvirtintame pagal 1 dalį, nustatytus reikalavimus ir apribojimus.

4. Valstybės narės, ne vėliau kaip iki 2008 m. gruodžio 31 d. pateikusios ungurių išteklių valdymo planus Komisijai tvirtinti, kurių Komisija negali patvirtinti pagal 1 dalį, sumažina žvejybos pastangas mažiausiai 50 %, palyginti su vidutinėmis žvejybos pastangomis 2004–2006 m., arba sumažina žvejybos pastangas siekdamos užtikrinti, kad sugaunamų ungurių kiekis sumažės mažiausiai 50 %, palyginti su vidutiniu sugaunamu kiekiu 2004–2006 m., sutrumpindamos ungurių žvejybos sezoną, arba pasitelkdamos kitas priemones. Tiek sumažinama per tris mėnesius nuo sprendimo nepatvirtinti plano priėmimo dienos.

5. 4 dalyje nustatytas sugaunamo kiekio sumažinimas gali būti visiškai arba iš dalies pakeistas kovos su kitos antropogeninės veiklos sukeltu mirtingumu neatidėliotomis priemonėmis, kurios leis jūros nerštavietes pasiekti tokiam pačiam sidabrinių ungurių skaičiui, kaip ir sumažinus jų sugaunamą kiekį.

6. Jeigu Komisija negali patvirtinti ungurių išteklių valdymo plano, valstybė narė per 3 mėnesius nuo sprendimo dėl plano nepatvirtinimo priėmimo dienos gali pateikti patikslintą planą.

Patikslintas ungurių išteklių valdymo planas patvirtinamas 1 dalyje nustatyta tvarka. 4 dalyje nustatytas sugaunamo kiekio sumažinimas nevykdomas, jei Komisija patvirtina patikslintą planą.

6 straipsnis

Kelių valstybių narių teritoriją apimančių upės baseinų ungurių išteklių valdymo planai

1. Ungurių upės baseinams apimant daugiau nei vienos valstybės narės teritoriją, atitinkamos valstybės narės bendrai rengia ungurių išteklių valdymo planą.

Tuo atveju, kai koordinavimo veiksmai gali užtrukti tiek, kad būtų neįmanoma laiku pateikti ungurių išteklių valdymo plano, valstybės narės gali pateikti ungurių išteklių valdymo planus, skirtus nacionalinei upės baseino teritorijai.

2. Jeigu ungurių upės baseinas driekiasi už Bendrijos teritorijos, atitinkamos valstybės narės ungurių išteklių valdymo planą stengiasi rengti bendradarbiaudamos su atitinkamomis trečio-siomis šalimis; taip pat turi būti paisoma atitinkamų regioninių žvejybos organizacijų kompetencijos. Jeigu atitinkamos trečio-sios šalys nedalyvauja bendrai rengiant ungurių išteklių valdymo planą, suinteresuotos valstybės narės gali pateikti ungurių išteklių valdymo planą, skirtą ungurių upės baseino daliai, esančiai jų teritorijoje, siekiant 2 straipsnio 4 dalyje nustatyto siekiamo neršto migracijos lygio.

3. 2, 4 ir 5 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems kelių valstybių narių teritoriją apimančių upės baseinų ungurių išteklių valdymo planams.

7 straipsnis

Išteklių atkūrimo priemonės

1. Jei valstybė narė leidžia žvejoti trumpesnius nei 12 cm ilgio ungurius pagal ungurių išteklių valdymo planą, nustatytą pagal 2 straipsnį, arba pagal 4 straipsnio 2 dalyje ar 5 straipsnio 4 dalyje numatytą žvejybos pastangų sumažinimą, ji skiria mažiausiai 60 % per kiekvienių metus toje valstybėje narėje sugautų trumpesnių nei 12 cm ilgio ungurių naudoti prekybai, kad būtų atkurti ungurių ištekliai upių baseinuose, kaip apibrėžta valstybių narių pagal 2 straipsnio 1 dalį, siekiant padidinti sidabrinų ungurių neršto migracijos lygį.

2. Ungurių išteklių valdymo plane, nustatytame pagal 2 straipsnį, numatoma, kad 60 % sugauto kiekio skiriama ištekliams atkurti. Pirmaisiais ungurių išteklių valdymo plano taikymo metais šis kiekis yra ne mažiau kaip 35 %, o kiekvienais metais jis palaipsniui didinamas mažiausiai 5 %. 60 % lygis turi būti pasiektas iki 2013 m. liepos 31 d.

3. Siekdamas užtikrinti, kad atitinkama 2 dalyje nurodyta procentinė dalis trumpesnių nei 12 cm ilgio ungurių būtų naudojami pagal išteklių atkūrimo programą, valstybės narės turi nustatyti tinkamą ataskaitų teikimo sistemą.

4. Ungurių perkėlimas išteklių atkūrimo tikslais įtraukiamas į ungurių išteklių valdymo planą, kaip apibrėžta 2 straipsnyje. Ungurių išteklių valdymo plane nurodomas trumpesnių nei 20 cm ilgio ungurių kiekis, kurį reikia skirti ištekliams atkurti siekiant padidinti sidabrinų ungurių neršto migracijos lygį.

5. Komisija kiekvienais metais praneša Tarybai apie trumpesnių nei 12 cm ilgio ungurių rinkos kainų kitimą. Šiuo tikslu atitinkamos valstybės narės sukuria tinkamą sistemą, skirtą kainoms stebėti, ir kiekvienais metais teikia Komisijai ataskaitas apie šias kainas.

6. Jeigu labai sumažėja ištekliams atkurti naudojamų ungurių vidutinės rinkos kainos palyginti su kitais tikslais naudojamų ungurių išteklių kainomis, atitinkama valstybė narė apie tai praneša Komisijai. Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija imasi reikiamų priemonių problemai spręsti ir gali laikinai sumažinti 2 dalyje nurodytas procentines dalis.

7. Komisija ne vėliau kaip iki 2011 m. liepos 1 d. pateikia Tarybai pranešimą, kuriame įvertinamos išteklių atkūrimo priemonės, įskaitant rinkos kainų kitimą. Atsižvelgdama į šį įvertinimą Taryba kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą dėl Komisijos pasiūlymo dėl tinkamų priemonių, skirtų suderinti išteklių atkūrimo priemones siekiant 2 dalyje nurodytų procentinių dalių.

8. Išteklių atkūrimas laikomas apsaugos priemone taikant Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 38 straipsnio 2 dalį, jeigu:

— tai yra ungurių išteklių valdymo plano, nustatyto pagal 2 straipsnį, dalis,

— tai taikoma trumpesniems nei 20 cm ilgio unguriams ir

— tai padeda pasiekti 40 % siekiamo neršto migracijos lygio, kaip nurodyta 2 straipsnio 4 dalyje.

8 straipsnis

Priemonės, susijusios su Bendrijos vandenimis

1. Jei valstybė narė vykdo ungurių žvejybą Bendrijos vandenyse, valstybė narė sumažina žvejybos pastangas mažiausiai 50 %, palyginti su vidutinėmis pastangomis 2004–2006 m., arba sumažina žvejybos pastangas siekdama užtikrinti, kad sugaunamų ungurių kiekis sumažės mažiausiai 50 %, palyginti su vidutiniu sugautu kiekiu 2004–2006 m. Šio sumažinimo siekiama laipsniškai, iš pradžių kiekvienais metais sumažinant 15 % pirmuosius dvejus metus per 5 metų laikotarpį, nuo 2009 m. liepos 1 d.

2. Taikant 1 dalį Bendrijos vandenys yra vandenys, esantys jūros link nuo upių baseinų, kurie yra ungurių natūralios buveinės, kaip nustatyta valstybių narių pagal 2 straipsnio 1 dalį, ribų.

9 straipsnis

Ataskaitų rengimas ir įvertinimas

1. Kiekviena valstybė narė teikia Komisijai ataskaitas iš pradžių kas trejus metus pirmąją ataskaitą pateikiant iki 2012 m. birželio 30 d. Pateikus pirmąsias tris trejų metų ataskaitas, vėliau ataskaitos teikiamos kas šešerius metus. Ataskaitose apibūdinama vykdyta stebėseną, veiksmingumas ir rezultatai, visų pirma pateikiami geriausi turimi duomenys apie:

- a) kiekvienoje valstybėje narėje – sidabrinių ungurių biomasės dalį, kuri pasiekia jūros nerštavietes, arba sidabrinių ungurių biomasės dalį, kuri migruodama jūros link neršti palieka tos valstybės narės teritoriją, palyginti su 2 straipsnio 4 dalyje nustatytu siekiamu neršto migracijos lygiu;
- b) ungurių žvejybos pastangų kiekvienais metais dydį ir pagal 4 straipsnio 2 dalį bei 5 straipsnio 4 dalį įvykdytą sumažinimą;
- c) kitų nei žvejyba mirtingumo veiksnių lygį ir pagal 2 straipsnio 10 dalį įvykdytą sumažinimą;
- d) sugautų trumpesnių nei 12 cm ilgio ungurių kiekį ir jo dalių, kurios naudojamos skirtingais tikslais, santykį.

2. Komisija ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą su ungurių išteklių valdymo planų įgyvendinimo rezultatų statistiniu ir moksliniu įvertinimu, prie kurio pridedama Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto nuomonė.

3. Komisija, atsižvelgdama į 2 dalyje minėtą pranešimą, pasiūlo visas tinkamas priemones europinių ungurių ištekliams atkurti, o Taryba kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą dėl alternatyvių priemonių, skirtų siekiamam neršto migracijos lygiui, nustatytam 2 straipsnio 4 dalyje, arba žvejybos pastangų sumažinimui pagal 4 straipsnio 2 dalį bei 5 straipsnio 4 dalį pasiekti.

10 straipsnis

Kontrolė ir reikalavimų vykdymo užtikrinimas kituose nei Bendrijos vandenyse

1. Valstybės narės nustato kontrolės ir sugavimų stebėsenos sistemą, pritaikytą esamoms aplinkybėms ir žvejybai jų vidaus vandenyse jau taikomoms teisės normoms bei atitinkančią susijusias Reglamente (EEB) Nr. 2847/93 išdėstytas nuostatas.

2. Kontrolės ir sugavimų stebėsenos sistemoje pateikiamas išsamus visų žvejybos upių baseinuose, kurie yra ungurių natūralios buveinės, kaip nustatyta valstybių narių pagal 2 straipsnio 1 dalį, įskaitant privačius vandenius, teisių paskyrimo sistemų aprašymas.

11 straipsnis

Informacija apie žvejybą

1. Iki 2009 m. sausio 1 d. kiekviena valstybė narė surenka toliau nurodytą informaciją apie verslinę žvejybą:

- visų su jos vėliava plaukiojančių žvejybos laivų, kuriems leidžiama žvejoti ungurius Bendrijos vandenyse pagal 8 straipsnį, sąrašą, nepaisant laivo bendro ilgio,
- visų žvejybos laivų, komercinių subjektų arba žvejų, kuriems leidžiama žvejoti ungurius upių baseinuose, kurie yra ungurių natūralios buveinės, kaip nustatyta valstybių narių pagal 2 straipsnio 1 dalį, sąrašą,
- visų aukcionų ar kitų institucijų ir asmenų, kuriems valstybė narė leidžia vykdyti pirminę ungurių prekybą, sąrašą.

2. Valstybės narės reguliariai nustato galimą žvejų, užsiimančių mėgėjų žvejyba, ir jų sugaunamų ungurių skaičių.

3. Komisijos prašymu valstybės narės pateikia 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją.

12 straipsnis

Kontrolė ir reikalavimų vykdymo užtikrinimas, susiję su ungurių importu ir eksportu

Ne vėliau kaip 2009 m. liepos 1 d. valstybės narės:

- imasi priemonių, kurios būtinos siekiant nustatyti visų į jų teritoriją importuojamų arba eksportuojamų iš jos gyvų ungurių kilmę ir užtikrinti jų atsekamumą,
- nustato, ar Bendrijos teritorijoje sužvejoti ir iš jos eksportuojami unguriai buvo sugauti Bendrijos apsaugos priemonės atitinkančiais būdais,
- imasi priemonių nustatyti, ar bet kurios atitinkamos regioninės žvejybos organizacijos vandenyse sužvejoti ir į jų teritoriją importuojami unguriai buvo sugauti atitinkamos regioninės žvejybos organizacijos taisyklės atitinkančiu būdu.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. rugsėjo 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

R. PEREIRA
